

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy hóra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Tiszta választás.

Pécs, 1901. február 7.

Nagy garral hirdették és hirdetik, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvény, meg Széll Kálmán hangzatos kormányzati programja, a jog, törvény és igazság uralma egy csapással végét vetették annak a gyalázatos választási rendszernek, amely Magyarországon meghamisította a parlamentarizmust s a választókat vagy megvesztegette Judáspénzzel, vagy megfélemlítette hatalmi erőszakoskodással.

És voltak naiv lelkek, akik el is hitték, hogy most már el is következett a tiszta választások korszaka, amelyben semmi illetéktelen befolyás nem fogja elántorítani a választókat meggyőződésük szabad érvényesítésében, mikor legszentebb polgári joguk gyakorlása végett az urnákhoz lépnek.

Pedig hát hogy ez megtörténhessék, hogy megszűnjenek azok a választási visszaélések, amelyek az évtizedeken át folytak gyakorlatban a vérebe mentek át azoknak a kisebb és nagyobbrendű pasáknak, akik a kormány érdekében elkövetett választási visszaéléseikért nemcsak nem bűnhődtek soha, de még egyéb hivatali bűneik bocsánatát is nyerték: ahhoz nem elegendő egy fél munkát végző törvény, amelyben a hatalom birtokosai éppen csak annyi engedményt tettek a visszaélésekkel üldözött ellenzéknek, a mennyi elegendőnek mutatkozott arra, hogy ez letegye a parlamenti

küzdelenek a viszonyok által igazolt rendkívüli fegyvereit; nem elegendő a kormány fejének becsületes szándéka, amelytől azonban végrehajtó közegei éppenséggel nincsenek áthatva szerte az országban, főleg a mikor látják, hogy az a kormányelnök milyen félnék aggodással lát hozzá a gyom kipusztításához.

Az elég sűrűn ismétlődő időközi választások szomorú bizonyosságait szolgáltatják eme nézetünk igazságának. A helyi hatalmasságok ezeknél a választásoknál nem látszanak tudomást venni arról az új kormányzati szellemről, amelyről Széll Kálmán programbeszédében szólt s még mindig abban a képzelődésben élnek, hogy ők a feltétlen urai a választásoknak és a választóknak nincsen egyéb feladatuk, mint szavazataikkal ráadni a szankciót arra, amit ők a maguk titkos tanácsaiban kiföztek. Ha a választók a békeesség kedvéért kötelnek állnak, nincsen semmi baj s a választás simán és rendben folyik le; de jaj nekik, ha ellenkezni mernek, mert akkor előkerülnek a választási arzenálból mindazok a csalafintaságok, fenyegetések, üldözések, erőszakosságok, sőt ha szorul a kapca, még a csendőrszurony és golyó is, amelyek alkalmasaknak látszanak érvényt szerezni a pasák és satrapák akaratának a választók akaratával szemben is.

Igaz, hogy a kormányelnök az ilyen visszaélések ellen iparkodott megadni az orvoslást, ha ezért a sértettek hozzáfordultak; de hát maga az orvoslás rendsze-

rint későn érkezik és éppenséggel nem olyan természetű, hogy az a választási hohérokot elriasztaná gyalázatos mesterségük folytatásától, ha erre másutt és más-kor alkalmuk nyílik. Mert látják, hogy Széll Kálmán, mikor a panasz tárgyává tett visszaélések orvoslásáról intézkedik, soha sem sujt le büntető ostorával azokra, akik a visszaélések elkövetői és értelmi szerzői voltak.

A kormányelnöknek ez a gyöngesége adott szárvakat a marosvásárhelyi hatalmasságoknak is, hogy városuknak gazdátlaná lett két mandátuma fölött teljhatalommal rendelkezzenek. Az első kerületet a polgármesternek szánták, mert a Széll Kálmán habozó politikájának bélyegét magán viselő kuriai bíraskodási törvény a városokra már nem merete kiterjeszteni az inkompatibilitásnak azt a mértékét, amelyet a megyei kerületekben alkalmazandónak talált s a városok polgármestereit nem tiltotta el a mandátumhajszolástól, mint a főszolgabírákat.

És a polgármester megválasztása biztosnak is mutatkozott, mert hát a jelölt éppen polgármester volt, akinek bukás esetén elég módja leendett az ellene szavazókkal éreztetni haragját; aztán abban a kerületben nagy számmal vannak a hivatalnok szavazók, a kik „szabadon érvényesíthetvén meggyőződésüket“, természetesen a polgármester szavazói gyanánt leltározattak már előre is.

Az első kerületben tehát béke honolt,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Meghalt egy asszony.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Volt egyszer egy leány . . . Szép szőke fűrtjei selyem erdőként borították be márvány fehér vállait. A szeme kék volt, mint a tavaszi ég és oly tűz áradt belőle, mint a júliusi napfény. Az arca hófehér, az ajka vérpiros, az apró fogsorok ragyogóan fehérek. Ennek a kis tündérnek szegény szülésző volt az anyja. Az édesapja régen a föld alatt volt már, mire ő serdülő leány lett.

Künn laktak a szélső utcában, a hova nem hallatszott be a város zaja, moraja. Itt pompázott, illatozott az a kis virág.

Lakott abban a szélső utcában egy ur; egy öreges jegyző. Nem volt elragadó; beestek a szemei, meghajlott az alakja, előrehaladt volt a kora.

A második feleséget alig tették le a sirba, már egy harmadik után nézett. Ugy beszélték, hogy jól bírja magát. A megelhetés tehát egy harmadik asszonynak is biztosítva volt.

Az öreg ur belébotlott a szőke lányba. Megkérte. A feleségének óhajtotta az a vén

törzsök azt a fehér liliomot; a gyenge folyondárt, hogy elfedje vele ráncos kéréit.

Joga volt hozzá. Egyforma jogokkal bir ebben az ember. A kérelet után késett a felelet, mert egy torlasz állt a házasság közt, s e torlasz volt: a szív.

Milyen csekély akadály! Egy szív!

Ez a szív, mely egyszerű, de finoman érző volt, küzdött egy ideig önmagával, míg végre az anya akaratá lett mindennek fölött a győztes.

A szív megcsalatott. A leány férjhez ment ahhoz a vén emberhez, a kit nem szeretett.

A szép szőke leányból gyönyörű asszony lett. De szerencsétlen, sajnálatraméltó asszony. Nem szerethette az urat. Óh, de mikor szeretni vágyott!

És miért folytassam e mesét . . . A virágnak szükséges a nap csókja, hogy viruljon, hogy árasztza édes illatát.

Volt napsugár! . . . Óh, de betegé gyötör évek múlva a hazugság, mely alarc alá készletti leghőbb vágyunk, — éltető szerelemünket.

A rejtett szerelem kín, mely éget, gyötör, marcangol; soha sem enged megnyugodni, s nem adja meg azt, a mit elrabolunk önmagunktól: a nyugodt boldogságot . . .

Az az öreg ember temeti a harmadik feleségét is.

Ráborul a koporsóra és érzi, hogy le-tűnt az ő életének utolsó sugara, mely me-egitette, körülcsókodta ráncos arcát.

Meghalt a gyönyörű szőke asszony.

Nem érte meg az első ibolyát. Pedig mennyire kedvelte azt a kicsi virágot.

Ne kérdezze senki, hogy miért . . . Az az ő titka volt. Csókolgatta, örült neki. Nem sajnálta tőle senki. Miért is? Egyedüli boldogsága ez volt ifjú életében. Szegény szőke asszony. Aranyos, mindig mosolygó, édesen il-latozó, gyönyörűen nyíló virág! A mosolygó ajk, a beszédes szemek lezárultak, örökre né-mák, csendesek.

Minden, a mi körülveszi a koporsót, sír. Könnye van minden virágnak. Könnye van szegény férjednek, ki örömd volt a bánatban, reményed a reménytelenségben. S fiatal-ságodat siratja a kezdő tavasz . . . Siratlak én is, mert árva voltál a szerelemben.

Zokogás tölti be a kis szoba csendjét, melyben annyit ábrándoztal egy-egy olvas-mány felett, melyben több volt a poézis, az öröm, a boldogság, mint a te életedben.

Te azonban már nem hallod a kétség-beesettek panaszát, hangos kitérőseit fájdalom-kaiknak, mert elköltözött a lelked szebb ha-zába, hol boldog találkozására lesz majdan mindnyájunknak.

HÓ.

mert a kupaktanács megállapodásának keresztülvitelére nyílt erőszak alkalmazása nem mutatkozott szükségesnek. Nem úgy azonban a második kerületben, a hol tömegesen laknak a független polgárok, akik bizva a „tisztá választások” új korszakának hajnalhasadásában, függetlenségi jelölt körül csoportosultak és veszélyeztették a helyi hatalmasságok által rájuk tukmált kormánypárti jelölt diadalát.

Ez pedig el volt határozva s azért akcióba léptek azok a gyönyörű választási segédeszközök, a melyeket oly sokszor kipróbáltak már szép hazánkban, mikor a választók akaratával szemben a végrehajtó hatalom akaratát kellett érvényre juttatni. A küzdelem erős volt, a megfélemlítés és erőszak eszközei egymásután mondtak csütörtököt: elő tehát a csendőrfegyverrel, sortűzet a népre; ez használ, mert *bárom ember halva maradt, hat sulyosan megsebesült, többen pedig könnyű sérülést szenvedtek.*

Persze az ilyen végső eszközök használata még ebben a korrumpált országban is megbotránkozást szül s azért gondoskodni kell róla, hogy a megbotránkozás szülte felháborodás azok ellen irányítassék, a kik ellen a brutális eszközöket alkalmazásba vették, ráfogják tehát az ellenzékre, hogy ő az oka mindennek. Megy ezért a félhivatalos távirat, hogy „az ellenzék körében óriási az izgatottság; a fanatizált tömeg a csendőrséget megtámadta; miután az egyik csendőrt tetteleg bántalmazták és felszólítás dacára a tömeg szétmenni nem akart, a csendőrfőhadnagy tüzelte.”

Hát van-e ennél természetesebb dolog? Hát miért volt olyan izgatott a tömeg! Lám az első kerületben nyugodt volt az ellenzék, pedig ott több oka lehetett volna izgatottnak lenni, mert az előrelátható vereség érzete már magában véve nem szokott hatni valami nagyon megnyugtatólag. Hát mi okozta azt a nagy izgatottságot a második kerületben, a hol ugyis biztos többsége volt az ellenzéknek? Ha ezt kutatjuk, lehetetlen másra bukkanunk, mint arra a hatósági machinációra, a melynek jelölése ebben a kerületben a választók többségének akaratába ütközvén, azt ennek ellenére is keresztül akarta erőszakolni.

Azt a tömeget tehát a hatóság fanatizálta, mert semmi sem képes az ép jogérzékű embert annyira felizgatni, mint a jogtalanság, a törvény eltiprása, az igazságnak álnok módon való kijátszása. És mi volt az a „tetteges bántalmazás”, a mely azt a szörnyű megtorlást maga után vont? Hát *egy csendőrt hógolyóval megdobtak!* Ez csak elég arra, hogy a csendőrség sortűzet adjon és halomra löjje a népet, hisz az a félhivatalos jelentés stílusa szerint ugyis csak *»tömeg«,* a mely még felszólításra sem ment szét. Az igaz hogy ezt a „szétmenést” bajos is lett volna megcselekednie, mert ha egy „tömeg” összeszorul egy szűk utcában, nem igen áll módjában egyszerű felszólításra rögtönösen szétmennie.

De ehhez a csendőrfőhadnagy urnak semmi köze; ő a szabályzatnak — no

meg talán bizonyos bizalmas utasításnak is — megfelelt; a holtakat eltemetik, a sebesültek talán ki is gyógyulnak: a *»választás pedig tiszta.«* Még szerencsénk az agyonlőttöknek, hogy nem lehet őket hatóság elleni erőszak miatt bűnvádi kereset alá vonni, a miért a hivatalos felszólításnak nem engedelmességek.

Hirek.

Pécs, 1901. február 7.

A szegény árva Gyula.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze, messze tengeren, a világnak végiben, rengeteg erdőben, lakott egyszer egy gazdag, hatalmas várur.

Nagy birtoka volt a várurnak, aranya annyi, mint a polyva; földje annyi, hogy számát se tudta, egy szóval mindene megvolt, a mi csak szemének, szájának tetszett.

Volt a várurnak egy áldott, jó lelkű felesége, meg egy aranyos, szép kis fiacskája, a kinek Gyula volt a neve.

A várur egész nap egyebet sem tett, csak evett, ivott, vadászott, aztán megint csak evett, ivott, vadászott. De csak úgy magában. Mert hej, mástól még a levegőt is irigylette.

Szegény felesége meg csak sírt, rít, ha szolt is baj volt, ha nem szolt is baj volt, utoljára is megkönyörült rajta az Isten s magához vette.

A várur elkísérte feleségét utolsó útjára, aztán megint csak folytatta előbbeni életét; evett, ivott, vadászott és ismét csak evett, ivott, vadászott.

De nem úgy a szegény Gyuluska.

A mikor édes anyját kivitték a temetőbe és ott leeresztették a mély sirba, kicsiny szivecskáját megzavarta az árvaság fájdalma és keservesen sírt.

Minden embernek a szive megesett a kis Gyuluska fájdalmán, mindenki vele sírt, vele zokogott, csak a gazdag várur állott gögősen, mintha bizony szive sem lett volna, vagy tán neki nem is kellene meghalnia.

A temetés után a gazdag várur vissza tért várkastélyába és mig evett, ivott, vadászott s megint csak evett, ivott, vadászott, szegény feleségének a sírját felverte a gaz, rózsá helyett tövis, nefelejts helyett burján termett rajta.

Szegény Gyuluska olykor-olykor kiment édes anyja sírjához, ölelgette, csókolgatta az elhagyott, mohos fejtát, hivatgatta édes anyját jajjával, könyvével, de a sír néma maradt. Az édes anya nem vigasztalta, nem biztatgatta szegény kis árváját, de nem is kelt föl.

Jó helye volt, talán jobb, mind itt a földön.

A kis Gyuluska nőtt, nőtt, évről évre nagyobb, kedvesebb, okosabb lett, úgy, hogy mindenki szerette, becézte, csak az édes atyja nem törődött vele. Folytatta régi életmódját, evett, ivott, vadászott és megint csak evett, ivott, vadászott.

Egyszer azt mondta Gyula az édes atyjának:

— Édes apám, Isten segítségével most már legénysorba jutottam, szeretnék már a magam embere lenni.

— Hát ha szeretnél, hát szeress, — felelte a gazdag várur hidegen, — fel is ut, alá is ut.

— Nagy gazdagsága, sok uradalma van édes apámnak, megférek én egyikben, hiszen nincs más fia csak én.

— A mim van, az az enyém. Jegyezd meg magadnak azt a mondást: bizz a magad erejében, mint a tölgy az ő nedvében.

— De ha már senkiben, édes apámban csak bízhatom.

— Mondtam, a mit mondtam, — felelt

a gazdag várur kérésselhetlenül, — felneveltelek, most már élj, a hogy tudsz.

Szegény Gyulának könybe lábadtak a szemei, összeszedte kevéske ruháját s neki vágott a nagy világnak.

Mikor a batarra ért, még egyszer vissza fordult a szülői ház felé, letérdelt és úgy imádkozott édes anyjának lelke üdvéért, édes atyjának élteért, aztán letörölte a könnyeket arcáról s elindult a messze idegenbe.

Ment, ment, mendégélt tuskón, bokron, hegyen, völgyön át, estére eltikkadva, elfáradva egy erdőhöz ért. Lábai már nem bírták tovább, leterítette hát ruháját egy bokor tövébe és lefeküdt.

Nagyon szép álma volt azon éjjel. Az édes anyját látta, a mint mellette térdelt s védőleg tartotta fölé kezeit. Fölötte pedig megnyíllott az ég s az angyalok kara gyönyörűséges szép altató dalt zengett:

Árva, árva, szegény árva,
Vaj' hova ér még utad?
A te sorsod vaskos könyve
Csak könnyet, but, bajt muta t.

Édes anyád künn a sirban,
Sírját dudva veri fel;
Nincsen, aki gondozgatná,
Szorgalmatos kezével.

Édes atyád gazdag, nagy ur,
Te, a fia, éhezél;
Hej nem tudja azt senki se,
Hogy mint hal meg, mint vesz el.

Aludj, aludj, szegény árva,
Majd még neked is virrad:
S aki téged kitagadott,
Téged még majd megsírat.

A hogy felébredt szegény Gyula, keserves sirásra fakadt. Csak most tudta meg igazába, milyen keserű is annak az élete, a kinek nincs édes anyja.

Őszekötötte batyuját és ment, ment a merre a szeme látott.

A mint ment, mendégélt, egy kis házikóhoz ért. Az éhség már nagyon gyötörte, bezörgetett hát.

A zörgetésre kinyíllott az ajtó s azon egy összetöprödött vén anyóka lépett ki.

— Ki vagy? — kérdezte az anyóka, Gyulát.

— Szegény árva. Három napja már nem ettem, ne sajnáljon tőlem egy falat kenyeret.

— Szívesen adok — felelt az anyóka de hát ki volt az apád.

— Édes atyám még él.

— És nem ad neked kenyeret?

— Nem.

— Talán szegény s néki sincsen.

— Nem szegény, gazdag, hatalmas vár — ura.

— És még sem ad neked kenyeret?

— Nem.

— Meg is veri még az Isten.

— De ne verje meg, mindennap imádkozom érte.

Az öreg anyókanak megesett a szive a szegény fiun s a mit csak előkerithetett szegénységében, elébe tette. Gyula oly mohón evett, hogy az öreg anyóka nem győzött elegendet bámulni. De nem is csoda, harmadik napja volt már, hogy nem volt szájában egy harapás kenyér.

Mikor jóllakott, szépen megköszönte az öreg anyóka jószívűségét, batyuját a vállára akasztotta s tovább ment.

Ment, ment, mendégélt, hét falun, hét határon keresztül, bekopogtatott minden házba, de biz sehol sem fogadták meg. Pedig erős, szorgalmas, hozzá ügyes fiu volt Gyula, de hát némely embert úgy kergeti a szerencse, szegény Gyula meg akárhogy szaladt is utána, nem bírta elérni.

Ment, ment, mendégélt újra hét falun, hét határon keresztül, bekopogtatott minden házba, de biz hiába.

Utoljára már nem is mert emberek közé menni. Éhségét erdei gyümölcsessel csillapította,

a derékaja fagyóker volt, a takarója meg a csillagos ég.

Igy élt szegény Gyula napról-napra. De nem tartott ez sem soká.

A nyár elmúlt, az ősz is elmúlt s jött a hideg, zimankós tél. — A jó öreg Mikulás megrázta szakállát s egy reggel csak arra ébredt fel Gyula, hogy ellepte a hó.

Elgondolta most, mily jó is annak, a kinek meleg szobája van s neki nincsen; a kinek ruhája van, s neki nincsen; a kinek kenyere van, s neki az sincsen.

Összeszedte kevéske ruháját s elindult a szülői ház felé.

Ment, ment, mendegélt, a cipője rongyos volt, azon befolyt a víz, a ruhája rongyos volt, azon befűt a szél, de csak ment, ment, míg lábai birták.

Atyja várkastélyának tornyait már mesziről látta. A határon térdre omlott s összetett kezekkel hálálkodott a jó Istennek, hogy még egyszer vis-zasegítette.

A hogy beért a várkastélyba, azonnal édesatyját kereste fel. Az éppen akkortájt ért haza, mert bizony most sem tett egyebet, csak evett, ivott, vadászott, meg ismét csak evett, ivott, vadászott.

A gazdag várur ránézett fiára, aztán rá-rivalt:

— Mit akarsz itt?

— Édes apám, hát eljöttem haza. Hideg van, ne izzón ki.

— Csak menj, menj, pusztulj innen!

— Hát nincs szive édes atyámnak, hiszen még a kutyát sem zavarják ki ilyen firtelmes időben, maga meg a fiát, egyetlen fiát űzi ki a szülői házból?

— Csak takarodj ki, ingyenélőre nincs szükségem.

— Csak mégis fia vagyok.

— Nem vagy a fiam.

— Hát kitagad, édes atyám?

— Csak el, el, ki innen!

Szegény Gyulának majd hogy a szive nem repedt meg fájdalomában. Elcsigázva az éhségtől, fagyótól, kivánszorgott a temetőbe édes anyja sírjához. Ráborult a havas sírdombra, ölelgette a fakó, mohos fejfát és csak kesergett, zokogott.

Ekkor megnyílt az égnek kárpitja, és hogy szegény Gyulának meghasadt a szive fájdalomában, a három leszállt angyal magával vitte szegény Gyula lelkét a jó Istenhez.

Éjféle tizenkét órakor megnyílt a sir és szegény Gyula édes anyjának szelleme kiszállt a koporsóból és a levegőn át elrepült a várkastélyba.

A büszke várur nyugodtan aludt selyem párnás ágyában. Egyszerre csak fény dereng a szobában és halk suhogás között megjelent előtte felesége, a szegény Gyula édes anyjának fehér ruhás szelleme.

A várur felriad álmából s remegve szól a szellemhez:

— Mit akarsz itt? Miért háborgatod álmomat?

— Mit akarok? A fiamat kérem tőled számon.

— Tőlem?

— Igen tőled, az apától.

— Elment, itt hagyott.

— Mert elűzted. Egy gyermeked volt, annak sem tudtál atyja lenni. Szegény gyermekem, nem volt maradása a szülői házban, elűzted, kitagadtad, aztán bolyongott a nagyvilágban, fázott és nem adtál neki ruhát; éhezett s nem adtál neki kenyeret; hajléktalan volt s nem adtál neki szállást; atyja voltál és még sem voltál atyja.

— Távozzál, távozzál.

— Távozom, de hol van az én fiam?

— Nem tudom.

— Hát keresd — szól a szellem és eltűnt.

A büszke várur eltűnt nyugalma. Most már nem evett, nem ivott és nem va-

dászott, csak járt, kelt mint a bolyongó lélek s kereste elveszett fiát.

És akár hova ment, akár hova fordult, mindig csak az harsant meg szívében:

A mig egyetlen, jó fiad,
Nem találsz, nem leled;
Sem a földön, sem innen tul.
Lelkednek nyugta nem lehet.

*

Ha jók lesztek, édes kis olvasóim, úgy jövő csütörtökön ismét mesélek. Tehát a viszontlátásra, pá! Isten legyen velünk.

Napirend 1901. február 8-án.

Naptár: péntek, febr. 8. — Róm.-kath.: János. — Prot.: Salamon. — Görög-kel. (jan. 26.) Xenofon. — Zsidó: Sebat 19. — Nap két 7 óra 2 perckor; nyugszik 4 óra 55 perckor. — Hold két 10 óra 21 perckor este; nyugszik 8 óra 33 perckor reggel.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelentése szerint: jelentékeny csapadék nélkül hőszűlés várható.

Keresk. és iparkamara ülése délután 3 órakor.

Temetőrendezési bizottság ülése a városháza polgármesteri helyiségében d. u. 3 órakor.

Színház: »Hofmann meséi«; operett.

— **(A főispán itthon.)** Br. Fejérváry Imre főispán — mint azt már jeleztük — tegnap este a nyolc órai gyorsvonattal hazaérkezett. A főispán a mai napot a kizárólag az ő hatáskörébe tartozó személyi ügyek elintézésére fordította s holnap délután ismét visszatér Budapestre.

— **(Lemondás.)** Ráth Mátyás, városi közigazgatási bizottsági tag e bizottságban viselt állásáról lemondott. Az így üresedésbe jött tagsági helyet a legközelebbi városi közgyűlésen fogják betölteni.

— **(Uj esperes.)** Romaisz Ferenc, nádasdi plebánost a megyéspüspök kinevezte a pécsvárad kerület esperesévé, mely kerület esperessége Szuly József, berkesdi plebános elhalálzásával üresedett meg.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A Vízpartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 7-én reggel 6 órakor 5330 kbm.

— **(Házasság.)** Sámuel Jakab február 12-ikén esküszik örök hűséget a szegzárdi zsidó templomban Hirschfeld Flórának.

— **(A Mecsek-egyesület)** diszkygyűlése nem február 10-én, hanem február 24-én — vasárnap — lesz. Ugyanazon nap estjén lesz az egyesület javára a szinelőadás is, melyet lapunk tegnapi számában melegen ajánlottunk a közönség jóindulatu pártfogásába.

— **(Elhunyt plebános.)** Felinger Gyula, diósberényi nyugalmazott plebános, életének 68-ik évében, Diósberényben meghalt. Az elhunyt 1868-tól 1900-ig volt Diósberény plebánosa. Az elhunytban a pécsi Gyimóthy-család rokonát gyászolja.

— **(Kivándorlók figyelmébe.)** Miután a legkiterjedtebb hatósági intézkedéseknek sem sikerül megszüntetni némely községek lakosságának kivándorlási kedvét, a miniszterium most arra szoritkozik, hogy a kivándorlókat legalább lelketlen ügynökök üzérkedéseitől kímélje meg, mely üzérkedések főleg arra irányulnak, hogy a szegény kivándorlókat pénzüktől megfoszssa. A magy. kir. belügyminiszteriumnak egyik legújabb leiratában a külföldi konzulátus révén vett értesülés szerint arra figyelmezteti most a kivándorolni

szándékozókat, hogy Hamburgban egy kívándorlási ügynökség emberei várnak áldozatokra. Az ügynökök bizonyos díj lefizetése ellenében mérsékelt áru utazást, teljes ellátást s Amerikában biztos kenyeret ígérnek a kívándorlóknak, kik azonban az ígéretnél egyebet nem kapnak a borsos közvetítési díj fejében. Tehát ezektől a csalóktól jó lesz óvakodni azoknak, a kiknek a magyar anyaföld nem eléggé biztos talaj!

— **(Felülfizetések.)** A »Pécsi Jótékony Nőegylet« folyó hó másodikán a Nemzeti Kaszinóban tartott domino-bájlán felülfizettek: Müller János, Sárkány Ármin, Bergmann Ignác 4—4 koronát, Vaszary Gyula, Bergmann Lajos 2—2 k., Szilassy Károly 10 koronát, Bayer Miksa 5 k. és Mautner Mór 1 koronát. Az estély jövedelme 553 korona; kiadás 299 k 05 fillér, marad tiszta jövedelem kétszázötvennégy korona öt fillér.

— **(Képviselőválasztási mozgalom.)** A hegyháti járásban megindult a képviselőválasztási mozgalom. Ugyanis, mint szászvári levelezőnk írja, Geiger Gyula szegzárdi ügyvéd f. hó 3-án délután tartotta meg független 48-as alapon álló programbeszédét M. Egregyen. A képviselőjelölt szónoklata igen megtetszett a választó közönségnek.

— **(Mégmérgezett gyermek.)** Kelepec János, ivánpusztai lakos négyéves fia a napokban hirtelen rosszul lett s irtóztató görcsök között összerogyott. Az aggódó szülők — igen helyesen — mérgezést sejtettek s tejet, tojásfehérnyét itattak a gyermekkel, ki nemsokára jobban is lett. Az esetről mindazonáltal jelentést tettek a hatóságnál, mely megindította a vizsgálatot s ennek során kint, hogy a kis fiu lement a kertbe, hol az egyik bokron néhány elszáradt s a »vad-cseresznye« néven ismert bogyót talált, melyekből, a gyermekek ismert falánkságával, két-három darabot megevett. Így hát a további vizsgálatot ez ügyben beszüntették.

— **(A népszámlálási adatok és az iparkamarák.)** A kereskedelmi és iparkamaráknak az 1900. évi népszámlálás adatainak részletesebb földolgozása és csoportosítása végett tett fölterjesztésére Hegedüs keresk. miniszter ma értesíti a pécsi kamarát, hogy az 1900. évi népszámlálásnak nemcsak főbb adatai földolgozását, de még a többszörös összevetéseket is csekély kivétellel általában, a rendezett tanácsu városok külön kintüntetésével fogja végeztetni s gondoskodni fog róla, hogy legalább a fontosabb adatok nemcsak a demográfiai viszonyokra, de lehetőleg a népesség foglalkozására is kiterjedőleg, a rendelkezésre álló hitel által megengedett keretben a rendezett tanácsu városok egyenkinti különös kintüntetésével bocsáttassanak nyilvánosságra, a közre nem adott adatok pedig kellő rendben kezelve és megőrizve a statisztikai hivatal könyvtárában legyenek felhasználhatók s kívánatra a nevezett hivaltól a másolási költségek fejében a kamara, vagy az érdekelt város által kézirat alakjában megszerezhetők.

— **(A Tolnamegyei Gazdasági Egyesület közgyűlése.)** A Tolnamegyei Gazdasági egyesület évi rendes közgyűlése most volt a vármegye ülestermében Jessenszky Andor elnöklete alatt. A tanulságos ülés főbb mozzanataira vonatkozólag szegzárdi tudósítónk a következőket írja: Az egyesület tevékeny és ügybuzgó elnöke Jessenszky Andor, azzal nyitotta meg a közgyűlést, hogy a múlt év folyamán elhalt Döry Dénest, a ki egy időben elnöke is volt az egyesületnek, nagyon szép beszéd kíséretében elparentálja. — Majd méltatva Darányi Ignác földmívelési miniszter érdemeit indítványozta, hogy a minisztert, a

mezőgazdaság érdekében mindenkor kifejtett ügybuzgó tevékenységéért, egy elismerő és köszönő feliratban bizalmuk és ragaszkodásukról biztosítsák. A közgyűlés az indítványt elfogadta és elhatározta, hogy száz korona alapítvánnyal belép a gazdasági munkás- és cselédségélyző-pénztár tagjai sorába. Azután felolvasták az egyesület működéséről szóló előző jelentést, a mely az egyesület céltudatos és hasznos tevékenységét dokumentálja. Végül a jövő évi program megállapítása után a választásokat ejtették meg.

— **(A gyermekek réme.)** Mint értesülünk, a torokgyík, melyet méltán neveznek a gyermekek rémének, Baranyavármegye szentlőrinci és sádsi járásában ütötte fel legujabban fejét, hol alaposan szaporítja a kis betegek számát. Hatósági részről a legkiterjedtebb, gondos intézkedés történt, hogy a járványszerűen fellépett veszedelmes kór nagyobb mérveket ne öltözzön s igen helyesen, főleg arra ügyeljenek fel, hogy a beteg gyermekek lehetőleg mielőbb orvosi gyógykezelésben részesüljenek, nehogy a mi népünknel szokásos »házi kezeléssel« még súlyosabbá tétessék a betegség. Ezekkel az óvintézkedésekkel már eddig is elérték annyit, hogy a halálozások száma igen csekély s remélhető, hogy mielőbb megszűnik a fojtogató rém.

— **(Keresd a férfit!)** Tegnap véres eseménynek volt színhelye a Kossuth Lajos-utca, hol az Erreth-féle patika előtt véresre vert egy asszony egy másik asszonyt. *Kinder* Borbála, Gáspár-környék 34. sz. alatti lakosnő volt a tettes, a ki *Klincsics* Rudolfnét megtámadta és véresre verte, fejét egy kővel bezúzta, mire a járóelők kiszabadíthaták áldozatát kezei közül. A rendőrség a súlyosan sérült asszonyt beszállította a kórházba; *Kinder* Borbálát pedig felkísérték a városházára, hol kihallgatásakor azt vallotta, hogy azért verte meg *Klincsics*nét, mivel az féltékenységével folyton üldözi, féltve tőle az urát. S úgy látszik, van is a dologban valami s a két nő már régebb idő óta versenghet *Klincsics* Adolf uram miatt, mert *Kinder* Borbálát már ezelőtt három évvel egyszer a bíróság is megbüntette, a miért már akkor is megverte *Klincsics*nét. Most majd ismét a bíróság elé kerül a verekedő asszony.

— **(Eltűnt százkilencvennégy forint.)** Rejtélyes esetben tettek jelentést tegnap este a rendőrségen, *Eilinsfeld* Teréz, kinek a Kossuth Lajos-utca 14. szám alatt van lisztkereskedése, azt jelentette a rendőrségnél, hogy ugyanabban az utcában 10. sz. alatt levő nővérehez beállított egy ember s kérte, hogy az ő üzenetére adja át nővére a százkilencvennégy forintot, melyet lisztvásárlás céljából kikészített, mielőtt üzletbe ment. Nővére át is adta a pénzt s azzal az illető elment s azóta nem találják. *Eilinsfeld* Teréz nővére azt állítja, hogy a háziszolga volt az ki a pénzt elkérte; azonban se ez, se a tettes társ gyanujába vett szakácsnő nem tud a pénzről semmit. A rendőrség a nyomozást folytatja az eltűnt pénz után.

— **(Betörő cigányok.)** *Nagy* György Mihály, medinai lakos szőlőjében a préházba a minap betörték s onnan több hordó bort és pálinkát elemeltek. Az eddigi nyomozás adatai szerint a betörést kőborcigányok követték el, kiket most erélyesen kutatnak.

— **(A ki vére szomjazik.)** *Lass-tarics* Lajos, Vitéz-utca 2. szám alatti lakos, napszámos, tegnap este egy nagy bottal és kővekkel fölfegyverkezve járt a megye-utca-

ban és valami *Csendes* Rozália nevű ismerősét kereste, nem épen csendesen jelentvén ki gyakorta, hogy ő Rozália asszony vére szomjazik. A rendőrök végre is bevitték a városházára, a hol kialudván a pálinkát a fejéből, ma reggel semmire sem emlékezett és békésen ment a dolga után.

— **(Adminisztrátori kinevezés.)** *Heckenberger* Konrad, pécsbelvárosi segédlelkész a bizováci plebániára kinevezés végett betérjesztetvén, a megyéspüspök őt a jelzett plebánia adminisztrátorává kinevezte.

— **(Megégette magát.)** Tegnap este *Trösser* Imréné magánosan volt otthon. Férjét várta. Várakozásában indulatoskodni kezdett s izgatottságában magára rántotta az asztalon álló petróleumlampát, melynek tartalma ráömött. Ruhái leégtek róla s ő is égési sebeket szenvedett. A szerencsétlen asszony hiába kiabált segítségért, a szomszédok nem halották. Szerencsére volt annyi lélekjelenléte s ruhait gyorsan leszaggatta magáról. Csak úgy menekülhetett meg attól, hogy egészen össze ne égjen.

— **(Hamis ékszer.)** Egy fiatal suhanc állított be az egyik ékszerész üzletbe. Egy aranyba foglalt gyémánt gyűrűt — mint monda — akart becserezni óraláncért. Az ékszerész megvizsgálta a gyűrűt s gyanus pillantásokat velett közben a suhancra. Ebben felébredt a lelkiismeret s közelállván az ajtóhoz, egy pillanat alatt kerekét oldott. Bizonyosan lopta. Az ékszerész pedig nem e gyanu miatt méregette a cserézni szándékozót végig, hanem azért, mert a gyűrű csak aranyozott volt s a kő benne csak üveg volt. Így hát a megkárosítottól csak értéktelen tárgyat emelt el a kerekét oldó suhanc.

— **(Elveszett pénztárca.)** Tegnap este hat óra tájban a ferenciek utcáján menet egy fiatal ember elvesztette pénztárcáját, melyben öt darab husz koronás bankjegy volt. Névjegye is benn van a pénztárcában s egy hölgy arcképe. A becsületes megtalalót ez uton kéri a károsult fiatalember, illő jutalom fejében vigye fel a rendőrségre a pénztárcát.

— **(Áthelyezett segédlelkészek.)** *Budánovich* Vince, volt bizováci adminisztrátor, Harkanovcira küldetett ki segédlelkésznek. *Liebbald* Lajos s. lelkész, Tolnárol Pécsbelvárosba, *Nunkovich* Gábor s. lelkész Hosszúhetényről Tolnára, *Dujmovich* Zsigmond vikárius Brodjanicról Valpóra, *Deutschbauer* József s. lelkész Valpórol Mohácsra, *Zsvikó* Mihály s. lelkész Mohácsrol Petrijevcira, *Blassekovich* István s. lelkész Szajkról Maria-Kémendre, *Biscan* Vitus s. lelkész Kémendrol Szajkra, *Moyssis* Imre s. lelkész Olaszról Egerághra, *Bergovecs* Mihály s. lelkész Egerághrol Olaszra helyeztettek át, mind segédlelkészi minőségben.

— **(A posta és a dohánytősdék.)** A kereskedelmi miniszter mindazon dohánytősdéknek és egyéb kereskedőknek, a kik a postai értékjegyek elárulásával foglalkoznak, kötelességévé tette, hogy a posta útján való bejelentéséhez szükséges űrlapokat is árusítsák.

— **(Tolvaj cselédleány.)** *Gásó* István r. petrei lakos a napokban panaszt emelt a községi előljárásnál, hogy távolléte alatt lakásának szekrényéből valaki negyven korona készpénzt ellopott. A panasz folytán megindult a nyomozás, melynek során a körülmények folytán az a gyanu támadt, hogy egy a helyi viszonyokkal teljesen ismerős embernek kellett a pénzt ellopni. A gyanu nem sokára beigazolást is nyert, amennyiben a lopott pénzt megtalálták a gazda *Véső* Julia nevű cselédleányának ládájában. A cselédleány azonban nem ismeri be a lopást s azzal vé-

dekezik, hogy állandóan nyitva szokta tartani a ládáját s így nem lehetetlen, hogy a gyanu elhárítása végett a tolvaj az ő ládájába rejtette el a lopott pénzt. Ennek kiderítése végett most folytatják a nyomozást.

— **(Vándorló lóborók.)** *Alt* Márkus, siklósi lakos udvaráról a minap lába kelt két lóboróknak. A káros feljelentésére megindított nyomozás során kiderült, hogy a lóborókat tolvaj cigányok emelték el, kik eladták s a két darab lóboró épen a tizedik gazdánál találtatott meg. A vándorló lóborók így vissza kerültek a károshoz s most keresik a tolvaj cigányokat.

— **(A ki a kutyáját szerette.)** A kutya hűségéről nagyon sok szép mesét tud mindenki regélni. E hűség okozza azt, hogy a kutyákat szeretjük. *Zvecsi* Tamás a kutyáját jobban szerette, mint más közönséges halandó. Magyaráza ennek az, hogy *Zvecsi* nek nem volt sem felesége, sem gyermeke, még csak cicája sem. A kutyája volt mindene. és egy szép napon a kutya elhagyta az árnyék világát s Tamás bácsi árván maradt. Ezt az árvaságot nem tudta elviselni. Szótlanná lett s mogorva, míg tegnap reggelre halva találták. Valószínűleg megmérgezte magát.

— **(Lecsuszott a padláslépcsőről.)** *Steinhut* Éva bejaroné tegnap délután lakásának a padlásán járt. Lefelé jövet lecsuszott a legfelső padláslépcsőn s leuokott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy egyik lábát kifecamította, a másikat bokában kitörte. Azonkívül fejét verte be s egyéb zúzódásokat szenvedett. A szerencsétlenül járt bejáró nőt bevitték a városi kórházba.

— **(A kleptománikus.)** Arányos községben lakik egy *Vendel* Katalin nevű öregasszony, ki már huzamosabb ideje elmebeteg s az a rögeszméje, hogy az udvarokba belopódzva a legértékeltenebb dolgokat összelopkodja. Már annyira ismerik a községben, hogy némely udvarban feltűnő helyre raknak régi kanalakat, bögréket, törött nyelű bicskákat, hadd lopja el a Kati néni, ha kedve tartja. A napokban azonban a szánalomraméltó, kleptománikus Kati néni olyan dolgot követett el, mely a legjózanabb eszű tolvajnak is becsületére válnék. Bement ugyanis az egyik gazda udvarára s miután ott senkit sem látott, ellopta a gazdának az udvaron levő két vadonatúj lőtakaróját s mire észrevették a dolgot, tisztességes áron el is adta őket. Miután ez a história kissé kétségessé teszi a mindent mentő elmebetegséget, Kati néni ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Nászutas.)** Egy kisebb fürdőhelyre fiatal házaspár érkezett, mely zavartalanul kívánta tölteni mézesheteit, miért is a férj megmondta a főpincérnek, hogy nem szeretné, ha megtudnák, hogy új házások s kíváncsi szemekkel bámulnak rájuk. Nehány nap mulva a fiatal férj maga elé idézi a főpincért s homlokát ráncba szedve ráförmed:

— Ugy látszik, hogy kérelmem és jó borra való ígéretem dacára mégis fecsegettél! Hiszen alig mutathatom magamat, a nélkül, hogy kíváncsi, mondhatnám becsúrló szemeket ne meresztenének reám?

Szolgalatbuzgóan, ártatlanságának tudatában esküdjözik a pincér:

— Nagyságos ur, én pontosan parancsolata szerint jártam el s hogy minden gyanut elhárítsak, megmondtam mindenkinek, hogy egyáltalán nem is házások.

— **(Megvert asszony.)** *Mohar* Andrásné görbői lakosné a minap egyik este gyanutlanul ment hazfelé, mikor rátámadt két asszony és két ember s véresre verték. A sötétben a megtámadott asszony nem bírta felismerni a tetteseket, kik elől futva menekülhetett s véres fejjel s összevert tagokkal tudott

csak szabadulni. Az ismeretlen orvtámadókat most nyomozzák.

— **(Drága sonka.)** No nem úgy értjük ezt a dolgot, mintha valami nagy kereslet folytán megdrágultak volna a sonkák, hanem csak úgy, hogy *Kolompár* János cigánylegény — ki igen olcsón akart finom húshoz jutni — drágán találta megfizetni a sonka árát. Akként történt a dolog, hogy *Szívó* János keszűi lakos a napokban éji álmából arra ébredt fel, hogy a háza padlásán jár valaki. Felkelt tehát s egy cselédlegényével felment a padlásra, hol *Kolompár* János már javában azon fáradozott, hogy az ott felakasztott füstölt busok közül egy sonkát elszerezzen. A gazda, meg a legény azonban elcsípték a cigányt s amellet, hogy alaposan elverték, átadták a hatóság embereinek.

— **(Széles kedv.)** *Bossák* Péternek tegnap este nagyon jó kedve támadt. A szigetkövárosi korcsmák egyikében a kellelénél jobban felöntött a garatra. Illuminált állapotban tért haza, hol felesége ráripakodott. Ez felkeltette Péter bácsiban az ősi virtust s eldöngette az aszonyt s utána ének szóval törte be az ablakot s zuzta össze a butorokat, hadd lássa meg a világ, hogy ő neki jó kedve van. A megvert aszony a rendőrséghez fordult.

— **(Dal az időről.)** Van nekünk néhány specialitásunk s ezek közül való az is, hogy szeszélyesebb időjárást aligha találni, mint amilyenben nekünk módunk nyílik gyönyörködni, vagy a mi fölött bátran boszankodhatunk. Költőink újra előszedhetik lantjaikat s bár a kalendárium még csak februárt mutat, a farsang javában áll, minden gondolkodás nélkül megpengethetik lantjuk hurjait s zenghetnek édes, poétikus dalt a tavaszról, rügyakadásról. Mert bizony akár hiszik, akár nem, a tegnapi és mai napra bizvást rá lehetne fogni, hogy tavaszi. Tavaszi volt a kora reggeli óráktól fogva, midőn a felkelő nap vörös sugaraitól szivárványszínűre festett puha ködfátyol borult a földre s mire szertefoszlott e ködfátyol, mesésen tisztán ragyogott alá a nap az égről. S mintha csakugyan nem az idő tévedéséről, hanem komoly tavaszról lenne szó, az emberek gyermekes örömmel fürdöttek a meleg napsugárban s szinte már arra gondoltak, hogy lerakják a télkabátokat. Tehát csak gyorsan elő költő urak azzal a lanttal, hadd szóljon a dal a tavaszról addig, míg csak hirtelen meg nem fordul a szél, míg újra hálátelen nem huzzák magukra télkabátjaikat az idő optimistái s míg a most verőfényben fürdő emberek dideregve a pattogó tűzű kandalló mellé nem menekülnek. Mert hogy lesz még ilyen idő is, abban nem kételkedünk, hiszen éppen ez a mi specialitásunk, hogy februárban izzadunk, áprilisban meg majd havat hányunk!

— **(Megtámadott kocsi.)** Télviz idején ritkaság az ilyen dolog, mert senkinek sincs kedve a havas országuton utonállósdi játszani. Alig azonban, hogy az időjárás szeszélyének jóvoltából megennyhült az idő, már felütik fejüket a tréfalkozó urak, mert hiszen komoly utonállásról fényes nappal nem igen lehet szó. *Kapus* József, üszögh-pusztai cseléd emelt panaszt a központi járás főszolgabírói hivatalánál, hogy a mint ma reggel kocsin befelé igyekezett a városba, néhány előtte ismeretlen részeg ember megtámadta a kocsiját, melyről őt le akarták húzni. Szerencsére a kocsi nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem ostorszóval közécsapott a támadóknak, kik erre elfutottak. A kedélyes társaság tagjainak kiderítése végett megindították a nyomozást.

— **(A „Pécsi Jótékony Nőegylet“)** — mint már említettük — vasárnap, folyó hó tizedikén tartja e farsangban utolsó,

műsorral egybekötött theauzsonnáját. Az utolsó theauzsonna műsora — endkívül érdekesnek mutatkozik. Négy számból fog állani. A műsort a „Cigánysátor“ című élőkép nyitja meg. Ezután *Fodor* Janka tart cimbalom hangversenyt. A barmadik szám ismét egy élőkép „Az élet“, mely négy szakaszban az élet négy főmomentumát mutatja be a következő sorrendben: a) Az áldozó leány. b) A házasság. c) Az anyaság. d) Az aggkor. A műsort *Fekete* Jenőnek, egy az angol búr háborúról szóló, érdekesítő felolvasása zárja be, mely után ifj. *Korody* Gyula közkeletű zenekarának hangjai mellett tánc lesz.

— **(Fényképezési műterem.)** *Marton* István helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a *Ferenciek* utcája 21. sz. házában fényképezési műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöi fényképfelvételeket. Az általa készített remekivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(Nyitva hagyott kapu)** A *Jókai* téri *Schönherr*-féle ház kapuja éjjel tárványitva szokott állni. Nemsoda hát, ha valami csavargó belopózott s a faskamrából fát és egy kosár fejes káposztát elemelt az éjszaka. *Lóvics* Mihályné, a káros panaszára azonban rendőrségünk a nyomozás során az ellopott káposztát már megtalálta s a tolvajnak is nyomában van.

— **(A mi kocsisaink)** Hogy azok az urak, kik Isten jóvoltából bakon ülve hajtják a lovakat, már nem egyszer dolgot adtak a hatóságnak, az régi dolog. Közutakat döntenek fel, sebesen hajtának, mintha minden gebeben egy-egy sárkány aludnék. Szóval azt tesznek, a mit ők akarnak. De nemsokára a mi derék kocsisaink ilyen nagy urak, a vidékről bejövő magyarok is azt hiszik, ha bakon ülnek, övék az egész világ. Egy ilyen falusi atyafi ma délben a fogyasztási adóhivatal előtt állt meg kocsijával s míg ő bent járt fizetni, addig a magukra hagyott lovak egy fiatal farkgét kezdték lehántani. Szerencsére az egyik adóhivatali alkalmazott észrevette a dolgot s félretolta a lovakat, de hát ez nem elég, mert az ilyen hetyke magyaroknak némi birsággal kéne megmagyarázni, hogy a város tulajdona nem Csáky szalmája.

— **(Meglopott ember.)** *Simon* Ferenc, tamási lakostól a minap elloptak egy pénztárcát, melyben hat korona s pár fillér volt. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar kiderült, hogy a lopást *Gergely* György követte el, a kinél az ellopott pénzt meg is találták. Most a bíróság fog vele végezni.

— **(Megszökött fiu)** Ujbányán az országuton a hatóság emberei egy körülbelül hat éves fiúcskával találkoztak, ki dacára a rossz utnak, vidáman haladt tova. Megállították a fiút s megkérdezték tőle, hova megy?

— Világga! — volt a válasz.

— Aztán miért?

Erre már elkeseredett a kis fiu, mert hirtelenében eszébe jutott kicsiny szívének minden buja bánata s keservesen sirva panasolta, hogy őt mostohájának kegyetlen bá-

násmódja üldözte el hazulról. A kis fiu visszavitték a községbe s megintették az anyját, hogy jó lesz jobban vigyázni elkeseredett fiára.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorff
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

ugy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TÖ-

DÓHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

**NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA
VANI**

Mindenütt kapható.

Művészet, irodalom.

○ **Mohammed.** Akármilyen mystikus is a Mohammed keleti vallása, sokat tud róla a közönség. Erről az érdekes és költői vallásról s alapítójának életéről szól a Nagy Képes Világtörténet IV. kötetének egy része. Az első rész a népvándorlás korát tárgyalja, *Borovszky* Samu akadémiai tag tollából, a második rész az iszlámot az omjád dinasztia bukásáig. Ezt a részt az európai hírvélemény orientálistá, az izlámok ez idő szerint elsőrangú buvára, dr. *Goldziher* Ignác akadémikus és egyetemi tanár írta, a kit az Islam készülöben levő nagy lexiconának főszerkesztőjeül kért fel a nemzetközi szerkesztő-bizottság. Most a jeles tudós a hazai irodalmat gazdagítja nagybecsű új cikkével. Az egész nagy vállalat 12 kötetre terjed s *Marcali* Henrik jeles történetíró, akadémikus és egyetemi tanár szerkesztésében a legkiválóbb erők közreműködésével jelenik meg. Egy kötet ára diszkrétésben 16 kor. Kapható részletfizetésre és füzetenként is (egy füzet 60 fillér) a kiadó Révai Testvérek Irod. Int. Részv.-Társ. könyvkereskedésében (Budapest, VIII., Üllői-ut 18).

○ **A betegsegélyezés reformja.** E címen *Sarkadi* Ignác, a budapesti kerületi betegsegélyező pénztár igazgatója, figyelemre méltó dolgozatot ad közre. Szerinte a betegsegélyezés végérvényesen és legcélszerűbben csak úgy volna megoldható, ha az országban létező törvényes betegsegélyező-pénztárak mind szövetségbe lépnének, mi által úgy a tagok érdeke, mint az orvosoké is a legjobban volna megóvható s a mai tarthatatlan állapot szánálható. A meggyőző érvekkel gazdagon ellátott kis munka ép most érdekli az ország minden e kérdéssel foglalkozó faktorát, mert tudvalevőleg február 15 én lesz e tárgyban a kereskedelmi miniszter elnöklete alatt egy nagyobb szabású értekezlet, s nemsokára rá maga az országgyűlés is foglalkozni fog e nagyfotosságu ügygel. A mű ára 60 fillér s kapható a kiadó Walter Ernőnél Budapest, VIII., Práter-étea 44.

○ **Az állatok világa.** *Brehm* Alfréd nagy művének magyar kiadásából most került ki a sajtó alól a 12., három ivnyi füzet, mely már messze bent jár a szárazföldi ragadozók tárgyalásában. A füzetet Specht Frigyes utól-

érhetetlenül szép, csodálatos élességgel megfigyelt és portrait-szerű hűséggel megrajzolt hangulatos képei ékesítik. »Az állatok világa« a Légrády Testvérek kiadásában jelenik meg. Egy füzet ára 80 fillér.

Folyószám 129. Idénybérlet 129. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, február 8-án:

Hoffmann meséi.

Offenbach fantasztikus operája.

Személyek:

Hoffmann	Kozma István
Lindorf	
Coppelius	Mezey Andor
Mirakel	
Spalanzani	Nádassy József
András	
Cochennille	Delli Lajos
Ferenc	
Stella	R. Réthy L.
Olimpia	
Antonia	

Holnap, szombaton, február 9-én:

Szép Helena.

Offenbach operettje.

Vasárnap: d. u. New-York szépe, este Náni.

Törvénykezés.

A kaposvári határ réme.

Pécs, 1901. febr. 7.

Ezelőtt két-három esztendővel valóságos rettegésben tartotta Kaposvár vidékét egy fiatal kanászlegény, a ki minden emberi érzésből kivetkőzve, a legelvetemedettebb módon gyilkolta le és rabolta ki áldozatait. Végre rajta vesztett és a kaposvári törvényszék esküdt-bírósa elé került, a mely szigorú ítéletet mondott az elvetemült ember fölött. Most tárgyalják védőjének a törvényszék ítélete ellen beadott semmisségi panaszait a kir. kuria III. büntető tanácsában, a hol büntetteiről Nagy Sándor előadó bír. pontról pontra számolt be, úgy a mint azokat Precskó György dátum szerint elkövette. Nevezetesebb büntetési következők:

1897 május 16-án vásár volt Somogy-Szent-Miklóson. Matalics György földmives a szomszéd községből az országuton gyanútlanul ballagott a vásárra. Precskó melléje csatlakozott s egy alkalmas pillanatban a mítsem sejtő embert hátulról botjával úgy ütötte föbe, hogy nyomban kiszenvedett. Precskó magához vette a zsebében talált 30 forintot, a hullát pedig belökte az árokba.

1897 július 8-án az alsóki új majorban, a nyitott juhakolban alvó Németh János zsebéből kilopta ezüst óráját és láncát.

1897. október 25-én valami Énekes István nevű társával Surdon feltörte a jegyzői irodát és 75 forint készpénzt és az összes bélyegkészletet ellopta.

1897 október 27-én feltörte a református pap házáat és iróasztalából kilopta az ott tartott pénzt. A zajra a lelkész felébredt, de mire valamit tehetett volna, a gazember már messze járt.

1898 június 1-én Énekes-sel összebeszéltek, hogy a vásárra menőket kirabolják. Lesbe állottak Nagy Réce község határában és várak. Az első áldozat Pálffy György személyében csakhamar látható lett az országuton. Precskó odacsatlakozott hozzája. Énekes pedig, mint egy teljesen idegen, távolabbról követte őket, Precskó kitudta, hogy Pálffy tinókat akar venni a vásáron, tehát pénze van. Jelt adott Énekesnek s ebben a pillanatban lövés dördült el és a szegény Pálffy holtan rogyott az országut porába. Mindössze 15 frt volt nála, a min a gazemberek azután megosztottak.

1898. december 29-én két leány egy tojással telt kosarat vitt az országuton. Precskó eléjük állott és pénzt követelt tőlük. A leányok ijedükben ledobták a kosarat és futásban kerestek menedéket. Precskó utánok futott és sikerült is Szokoli Erzsit elérnie. A szegény leányt botjával leütötte s a nyakán hordott kis tarisznyából néhány krajcárnyi pénzt elrabolta. A leányt a rátaláló falusiaknak sikerült eszméltre téríteni.

Ilyen s ehhez hasonló esetek képezik a Precskó György bűnét, kit a kaposvári törvényszék esküdt-bírósa gyilkosság, két rendbeli rablási, több rendbeli lopás büntette, lopások vétsége, továbbá gyilkosság és rablás büntetéseben, mint bűnsegédet mondotta ki bűnösnek és ezért tizenöt esztendei fegyházra ítélte. A védő az ítélet ellen semmisségi panaszszal élt, a melyet a kir. kuria most dr. Kátóna Béla koronaügyész-helyettes indítványára elutasított.

Közgazdaság.

□ **Panasz Pécsre.** A budapesti »Mészárosok és hentesek Lapja« írja a következőket: »Kényelmes járatlevél-kiállítás megy végbe Pécsen a marhavásártéren vásári napokon. A vásártéren levő járatlevél-kiállító helyiséget tudniillik délben 12 órakor bezárják s 2 óráig az állatkereskedők leshetik a jószerencsét. Mivel pedig ha délután 3 óráig nem lesznek az állatok berakva, csak 24 órai késedelemmel továbbíthatók azok. Kétségtelenül nagyon örül minden érdekelt annak, hogy a járatlevél kiállítók ilyen kényelmesen költik el ebédjüket. Nem lehetne ott vásárok alkalmával felügyeleti szolgálatot berendezni? Hiszen az állatkereskedelem akadálytalan lebonyolítása van olyan fontos, hogy egy kis ebéd-pauzáról lemondást meg lehessen érte reszkirozni vagy Pécs város tanácsa nem így vélekedik?«

□ **Selyemtenyésztők figyelmébe.** Bese-rédj Pál miniszteri meghatalmazott, felhívást bocsátott ki a községi előjáróságok útján a selyemtenyésztőkhez, melyben figyelmezteti őket, hogy minél előbb jelentsek be a községi előjáróságoknak, hogy mennyi petére lesz a folyó év folyamán szükségük. Az őszreírásra t. i. már most szüksége van a szegzárdi áll. petetelep felügyelőségnek, mert csak így állapíthatja meg, mennyi petét kell a meglévő mennyiség kiegészítésére külföldről beszereznie. Egyben tudtul adja a felhívás, hogy az I. osztályu gubót kilogramonként 2 korona 20 fillér, a II. osztályu 1 korona 60 fillér és a hasznavehetlent 20 fillérért fogják beváltani.

Farsangi naptár.

Február hét. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Február kilenc. A »Nemzeti Kaszinó« bálja. — Szabómunkások álarcos bálja a Scholz-sörházban. — Hercenberger nagy táncestélye a Vigadóban. —

Február tíz. Fodrászok bálja a Vigadóban. — Höfler gyári munkások bálja a Scholz-sörházban.

Február tizenhárom. Jogászbanda tánc-cel egybekötött hangversenye a Vigadóban. —

Február tizenhat. A Pécsi Polgári Kaszinó táncestélye saját helyiségén. Felolvasással, énekkel és szavalattal egybekötve. — Munkásképző-Egylet álarcos farsangi estélye a Scholz-sörházban. — A Báró Hirsch Mór s önszegélyzőegylet pécsi fiókjának hangversenye a Vigadóban. — A villányi ipartestület farsangi bálja a Malom szállodában.

Február tizenhét. »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban. — A Pécsi Kath. Legényegylet jelmezestélye saját helyiségében.

Február tizennyolc. A Kath. Kőr második táncestélye.

Február tizenkilenc. A Pécsi Dalárda humorisztikus estélye. — Bolondestély a Kath. Legényegyletben.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 7-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A ház mai ülésén Tallián Béla alelnök elnököl s bejelentette, hogy a marosvásárhelyi véres képviselőválasztás tárgyában Barta Ödön, Buzsák Ferenc, Hentaller Lajos és Visontai Soma sürgős interpellációkat terjesztettek be.

A ház elhatározta, hogy tizenkét órakor rátérhetnek az interpellációkra.

Napirend előtt Kossuth Ferenc a marosvásárhelyi választásról szól. A vér felforr benne, úgymond. A kormány ép oly tehetetlen és gyáva, mint az előbbi: mert vidéki közegeknek parancsolni nem tud. Példás megtorlást követel.

Thaly Kálmán csatlakozik Kossuth Ferenc kívánságához.

Csávolszky Lajos támadja a kormányt, melynél az előbbi energikusabb volt; a korrupciót újból fetámasztják.

Pichler Győző dr. elmondja a választás előzményeit. — Támadja Széll Kálmánt, a ki rendeleteinek nem tud érvényt szerezni.

Lukács László pénzügyminiszter, mint magánember, biztosítja a házat, hogy szigorú vizsgálatot indít.

Széll Kálmán miniszterelnök kéri, hogy várják be a vizsgálat végét nyugodtan.

Folytonos zaj között szólalt fel ezután Gulner Gyula államtitkár. Felmutatja a csendőralezredes és Mikó főispán jelentését, kik a tényeket igazolják; de a tömeg megtámadta a csendőroket, — azért löttek.

Hentaller Lajos közbekiáltására Gulner Gyula minden gyanúsítás ellen tiltakozik. Becsületes ember volt mindig; sohasem hazudott. Kéri a Házat, hogy függeszse fel ítéletét a vizsgálat végéig.

Hentaller Lajos kijelenti, hogy gyanúsítani nem akart.

Szünet után Barta Ödön interpellált, vádolva a kormányt és főispánt. A marosvásárhelyi esetet tömeges gyilkosságnak minősíti.

Azután folytatták a földművelési tárca költségvetésének tárgyalását.

TÁVIRATOK.

— **Letartóztatott kivándorlási szédelgő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti rendőrség letartóztatta Krebs György, németországi illetőségű, bács-megyei földmivest, ki engedély nélkül kivándorlási ügynökséggel foglalkozott.

— **Véres kardparbaj.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Kausser Árpád és Schwarz József, budapesti joghallgatók ma parbajt vívtak. Az utóbbi veszélyes vágást kapott a homlokán.

— **Életunt lányok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Cigány Erzsébet kaszirosnó Kovács Erzsébet nevű barátnőjével hónapok előtt eltűnt a fővárosból. Az ország nagyobb városaiban kószált a két leány, kik tegnap este visszatértek Budapestre. A nefelejts-utcában szobát bérelve éjjelre a kályhát befűtötték s a kályhaajtót készakarva nyitva hagyták. A széngáz megölte őket. Öngyilkosságuk okát nem tudni.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi február hó 4-éi s köv. napjain elintézett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 52. Acs Jebektor János s t. — özv. Acs Jebektor Istvánné özv. jog megszűnt. — hh.
- 70. Flasics helyesen Flórschütz György — Tóth János s t. ing. birt. — hh.
- 240. Nemes István — Jobbágy György s t. birói szemle. — hh.
- III. 134. Szakáll Ferenc s t. — Novák Pál s t. végr. — hh.
- 192. Néhaj jobbaházi Dóry Dénes hagy. ügye. — mv.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 50. Kis Samu György s t. — Czippán György Dávid számad. — hh.
- 53. Hegedüs Erzsé Tóth Jánosné s t. — Hegedüs Erzsé Kovács Istvánné s t. öröks. — hh.
- 100. Mikolics Mária s t. — özv. Korpás Józsefné végrend. érvényt. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3446. Nedeczky Jenő — Bozzay Pál 11962 frt 73 kr. — rmv.
- 56. Szentmihályi Dezső — Betenbach Károly 771 frt 26 kr. — hh.
- 165. Mindszenti Aurél — Szimics Flórián s n. 21 kor. 54 fill. — rend.
- 167. Schneider Adolf — Kriser Antal 25 k. 50 fill. — mv.
- 175. Majdics Péter — Gross Simon 1535 k. 99 fill. — hh.
- 200. Stern A. és fia — Weisz Jakab csődnyit. — hh.
- 211. Müller Miklós s t. — Weisz Kálmán s t. végr. mszűnt. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 168. Sipos Éva — Domján József válóper. — rmv.
- 199. Kis Iván Mihály — Kovács János vagyion köz. mszűnt. — hh.
- 201. Andik István — Győri Katalin válóper. — mv.
- 205. Hamvas József — Timár Katalin válóper. — hh.
- 208. Dienes Zoltán — Petz Mariska válóper. — fo.
- III. 209. Zsivics Fülöp — Domjánovics Simon végr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- III. 117. Gr. Teleky Gyula — Id. Cholnoky Imre szakértői díj. — hh.
- 135. Kresz Antal — Kaiser Mihály végr. — hh.
- 147. Braun Gábor — Zalaváry József végr. — rend.
- 181. Singer Berta — Frank J. s t. végr. — hna.
- 187. Letenyei takptár s t. — Spiegel Albert végr. — hna.
- 219. Novák Ferenc — Toplicsanec János végr. — rvu.
- 222. Krausz Vilmos — Krausz Jakab végr. — hh.
- 229. Kemény Fülöp — Mihalitz Mihály végr. — rend.
- 230. Takács József — Takács Józsefné s t. végr. — hna.
- 272. Brenner János — Fischl Viktor végr. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 12. Dienes György — özv. Jancsics Sándorné s t. 1800 kor. — hh.
- III. 104. ifj. Tóth Ferenc s t. — Tóth Ferenc tjog bek. — mv.
- 114. Gaál Ferdinánd tlkv. kiv. kiad. — hh.
- 115. Gaál Ferdinánd bordézsma lajstromba bej. — hh.
- 116. Szabó Anna — ifj. Márcz János s n. perfelj. — hh.
- 156. Sapkás István s n. — Braksa Erzsébet hagy. illetve Lipozsencsits Antal tjog bek. — hh.
- 160. Kollár Jánya — Novoszelác Mánda zjog. törl. s tjog. — mv.
- 186. özv. Kollarics Józsefné s t. — Habus Jakab végr. — hh.
- 190. Kis Simon József — Varga Antal végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 198. Bognár János — Bunovác István ing. teherm. — hh.
- III. 157. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr. — ms.
- 158. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr. — rend.
- 159. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Ákos végr. — rend.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 163. Petes István lopás. — rend.
- Előadó: *Nábráczy Lajos.*
- V. 72. Szekeres Erzsébet hamis tan. — hh.
- 107. Bata Jánosné hamis eskü. — rend.
- 159. Kolep János s t. emberölés. — rend.
- III. 55. Ulrich Benedek s t. suly. t. sért. — rmv.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 86. Pál József lopás. — főtárgy. kit.
- 87. özv. Szöröcsök Jánosné lopás. — főtárgy. kit.
- 161. Holc József hat. ell. erősz. — főtárgy. kit.
- 164. Pencz Henrik család — főtárgy. kit.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi febr. hó 11. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 196. Darnay Béla — Berényi Géza haszonbérlet mszűnt.
- Előadó: *Tóttóssy Béla.*
- V. 127. Márkus József — Márkus János s t. szerződ. érvényt.
- 164. Rang Lőrinc — Schnell Mária s t. öröks.
- 210. Deáki Sándor — Dr. Toldi Béla panasz.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 206. Stern Károly — Seligmann B. 6000 kor.
- 207. Stern Károly — Seligmann B. 5042 kor. 70 fil.
- 214. Vb. Klemente Antal csődügye.
- 212. Dirnbach Adolf — Popovics Sándor 1280 kor. 66 fill.
- 213. Siklósi tak. és hltelegylet — Korosi Sándor s t. 100 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 215. Ifj. Nagy József — Marosi Mária válóper.
- 217. Kresztics Milovoj — Malcscevic Mária válóper.
- 246. Hadnagy Lázár — Koszits Jusztina válóper.
- 269. Bernáth Mihály s t. — özv. Kovács Antalné 4600 kor. s jár.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 125. Verbár Lipótné s t. — Kovácsics Mária s t. ing. tjog.
- 141. Kiefer József — özv. Toll Pál szerződ. kiad.
- 197. Jakab József s n. — Kis György ing. tjog.
- 202. Sollics Jakab s n. — özv. Tkalcsecz Istvánné végr. mszűnt.
- III. 244. Gölöncsér János s t. — Krann Ignácné végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 119. Muraközi takptár — Habian Mihály végr.
- 120. Kir. kincstár — Kántor János s n. zjog. bek.
- 144. Ursziny Pál zjog. törlés.
- 145. M. kir. államkincstár — Dárdai takptár zjog. bek.
- 180. Kollárits Mátyás hagy. bir. végzés kiig.
- 188. Major Antal — Keresztes Ferenc zjog. bek.
- 255. Kulcsár Katalin — Faragó Ferenc végr.
- 256. Szücs Ödön — Ritz Károly zjog. kiterj.
- 257. Szücs Ödön — Ritz Károly zjog. bek.
- 272. Podvinecz és Heiszler cég — Szabó Katalin végr.
- 274. Bonyár Julianna — Bonyár Samu perfelj.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 179. Dózsa Pál Erzsébet s t. — Dózsa Pál János végr.
- 189. Mike Anna — Gruics József végr.
- 243. Schencz Miklós — Schencz Miklósné végr.
- 248. Baboss László — Benkő Ferencné végr.
- 249. Belus Lajos — Tuboly Viktor s n. végr.
- 251. Pitsch Lajos — Tuboly Viktor s n. végr.
- 261. Ratkovits Izsó — özv. Ratkovits Mihályné végr.
- 294. Délzalai takptár — Berk Anna végr.
- 295. Muttnyánszky Anna s t. kérvényi ügye.
- 296. Szabó Márton Ferenc s t. — Takács Lőrinc s n. ár.

Büntető tanács.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 157. Sági István s t. halált ok. suly. t. sért.
- Előadó: *Nábráczy Lajos.*
- V. 126. Rák Antalné s t. org. s család.
- 171. Illés Józsefné emberölés.
- Előadó: *Varga Nagy István.*
- V. 180. Eilingsfeld József erősz. nemi köz.
- 187. Stern László sikk. s magánokir. ham.
- 188. Kis János s t. hamis tan.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Kényelmes 7 szobás

emeleti lakás

fürdőszoba, villanyvilágítás föl-
szereléssel, bérbeadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

- 1 kg. kávé nyersen 1 frt 12 krért)
- 1 » » » Ma-
- nilla minőség, Cuba
- és Ceylon csak — 1 » 36 »
- 1 kg. gyöngykávé — 1 » 50 »
- 1 » Cubakávé finom 1 » 60 »
- 1 » » » legfin. 1 » 80 »
- 1 » Mocca » arabiai 1 » 80 »
- 1 » Arany Java kávé 1 » 80 »
- 1 » legf. pörkölt » 1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

- A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező áron ajánl:
- 1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
- 1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 »
- 1 palack Tipp-Topp nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. — **Egyedüli elárulítás a »fehér kakas«-nál.**

- 1 liter legfinomabb jamalkal rum — 2 frt.
- Cognac — 0,35 liter 55 kr., 0,7 liter 1 frt.
- Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.
- Legfinomabb orosz karaván thea
- 10 deka — — — — — 80 kr.
- Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
- » » » kocka 1 » 46 kr.
- Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.
- Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenfélé fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives partfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.

Figyelemre méltó!

Többé nem nyílik alkalom

oly **szép, divatos,**
kifogástalan minő-

ségű árukat **nagy választékban, bámulatos**
olcsó árban beszerezhetni, mint e hó végeig,
mert

csak e hó végeig

tart már

a végeladás

Kis Zsigmond

divatáru-üzletében PÉCSETT, Széchenyi-tér.

Miután üzlethelyiségemet e hó végén okvetlen
át kell adnom, a még nagy választékban raktáron
levő

tavaszi, nyári, őszi
ruhakelmék, sely-
mek, báli kelmék,
cretonok, gyapju-
és
csipkefüggönyök

minden áron eladatnak.